

Проф. др Петар Стојаковић
Одсјек за психологију
Филозофски факултет, Бања Лука

**БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ О АКАДЕМКИЊИ ПРОФ. ДР БОСИЉКИ
ЂОРЂЕВИЋ КОЈИ СУ ШТАМПАНИ У I ТОМУ ЕНЦИКЛОПЕДИЈЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

БОСИЉКА ЂОРЂЕВИЋ (1922, Бања Лука) основну школу, гимназију и петогодишњу учитељску школу завршила је у Бањој Луци. Уписала се на Филозофски факултет (педагошка група) у Београду 1945. године који је и завршила 1949. године. Докторску дисертацију под називом Предзнања ученика првог разреда основне школе и њихов каснији успјех је успјешно одбранила на Филозофском факултету у Београду 1965. године и стекла звање доктора психолошких наука.

Свој радни вијек провела је у просвјети, почевши прво као учитељица у селу Бочац, срез Бања Лука, гдје је радила од фебруара до јула 1941. године. Почетком другог свјетског рата била је принуђена да напусти своје радно мјесто и вријеме окупације проведе у Београду. Свој пут просвјетног радника је наставила по завршетку студија 1949. године на Катедри за филозофију, психологију и педагогију у звању професора средње школе, а затим и у звању асистента на предмету Општа психологија у периоду од 1951. до 1955. године. Даљњи свој педагошки рад по властитој жељи је наставила у Секретаријату за просвјету и културу града Београда у улози инспектора у периоду од 1955. до 1958. године. Након тога, од 1958. до 1960. године, је била савјетник у Савезном заводу за проучавање школских и просвјетних питања. У периоду од 1960. до 1970. године, у складу са личном жељом, радила је као школски психолог у двије основне школе, „Ђуро Ђаковић“ и „Дринка Павловић“. Од 1970. до 1974. године радила је у Републичком заводу за основно образовање и образовање наставника, а потом у Институту за педагошка истраживања у Београду у звању вишег научног сарадника у периоду од 1974. до 1980. године. Током свог стручног усавршавања посјетила је неколико земаља међу којима су Холандија, Француска, Чешка, Русија (бивши СССР), као и САД. Учествовала је на неколико међународних конгреса и конференција, а овдје ћемо поменути само неке од њих. На III интернационалном конгресу за школску и универзитетску хигијену у Паризу 1959. године учествовала је саопштењем *Специјални разреди за децу са посебним потребама у Југославији*, а са два саопштења на IV интернационалној конференцији UMOSEA у Тунису 1969. године. Поред властитих истраживања, била је руководилац у више истраживачких пројеката од којих је значајно поменути два: пројекат *Савремена породица и њена васпитна улога*, у којем је учествовало 19 земаља, као и пријекат *Даровити и одрасли*, уз учешће Учитељског факултета у Београду – одјељења у Вршцу, Филозофског факултета у Бањој Луци и

Универзитета Тибискус у Темишвару у периоду од 2004. до 2007. године. У часописима, зборницима и годишњацима објавила је више од 100 радова. За научно – истраживачки рад добила је већи број писмених похвала и признања Друштва психолога Србије, а 1974. године награду „Доситеј Обрадовић“. Послије одласка у пензију активно је сарађивала и сарађује са Институтом за педагошка истраживања, Учитељским факултетом у Београду и Вишом школом за образовање васпитача у Вршцу. Редовни је члан Српске академије образовања.

ВАЖНИЈИ РАДОВИ: *Додатни рад ученика основне школе*, Београд 1977; *Индивидуализација васпитања даровитих*, Београд 1979; *Програмирање васпитног рада у школи*, Београд 1982; *Савремена породица и њена васпитна улога*, Београд 1985; *Ученици о својствима наставника* (коаутор), Београд 1988; *Својства универзитетских наставника* (коаутор), Београд 1992; *Даровити ученици и (не)успјех*, Београд 1995; *Наша основна школа будућности* (коаутор), Београд 1998; *Експерименталне (огледне) школе* (коаутор), Београд 2001; *Одрасли о даровитој деци и младима* (коаутор), Београд 2007; *Савремени проблеми друштвено – моралног васпитања* (коаутор), Нови Сад 2007.

